

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Égy hónapra 1 " — "
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hét hasábon petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzet
hirdetéseknél a kiadó szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön bejelölésért 50 kr.

Az ellenzék és a szociálisták.

Ezen cím alatt, a «Debreczeni Ellenőr» — Jan. 3-iki — 2. számában (—s.) jegy alatt egy cikk jelent meg, kormánypárti cikkek által művelt kifejezésekkel «elvakult, lelkiismeretlen és következtelen» jelzőkkel tisztelve meg az ellenzékét, mint olyat amely nyilvánosan pártállás nélkül csupán azért, hogy néhány többé-kevésbé roszul sikerült népgyűlést rendezhessen. «Most keblükre ölelik — ugymond — a szociálistákat, máskor vádolják a kormányt, mely azt «nem tudja és nem akarja» kellő eréllyel megfékezni és kiirtani.»

Azok a népgyűlések — amelyekben a szociálisták is résztvették az ellenzékkel és tiltakoznának Magyarország törvénytelen kormányzása ellen — ugylátszik — szálla a kormány szemében, ezért kell azoknak célját, eszközeit, hitelét rontani ily szellemű és modoru cikkekkel, mint ez a mely előttünk fekszik.

A cikket egy kormánypárti konvencionátus íróhoz méltó szofizmákkal — hitelrontó céljához képest írta meg (—s.). E téren is próbálkozni kell az ellenzék megrágalmazásával antiszociálisták és szociálisták előtt . . . ez utóbbiak előtt azon váratlan tapasztalat miatt,

mert Magyarországon a törvényt kiját-szó és az alkotmányt megrendítő kormány és kormánypárt kezére nem játszanak, miként a külföldi szociálisták tennék, hogy a zavarosban halászhasznak, mint akik a régi feudális, osztályokra különíté társadalmi rend romlyain reményelhetnek felépíteni a magukét, . . . mert e hazában hazafiasságukból ki nem velkőztek s mi az ellenzéknek fáj, nekik is fáj . . . az alkotmány nekik is becses . . . ezért az ellenzék oldalán látszanak állást foglalni, a régi törvényen nyugvó rendszernek sem kedvező, új jobbat teremteni pedig sem nem tudó, sem nem akaró kormány ellen. . . Igen! a fő, köz és szentérdék elárulását Magyarországon még a társadalmi rend felforgatására törekvéssel vádolt szociálisták sem nézhetik közönyösen s a kormány czynikus perfidiája őket is megbotránkoztatta.

A «Debreczen» tegnapi — Jan. 4. — vezércikke már «Országos népgyűlések» cz. alatt esetleg olyan szellemben volt írva, hogy (—s.) az cikkére feleletül szolgálhatna. Most midőn előttünk fekszik az elvtelen rágalom, legyen amit írunk csakugyan felelet (—s.) az cikkére tőlünk, akiknek elveink e tekintetben is homlokegyenest ellenkeznek.

(—s.) az szándékosan és alaposan is összezavarja az ellenzéki pártok mos-

tani ideiglenes együttműködésének célját, tartalmát és tartamát. De összezavarja a magyar szociálisták fogalmát és lényegét is. Ebből folyólag és céljához hiven aztán, minden lelkiismeret háborgás nélkül előre meg is rágalmazza a népgyűlést, rendezőt és résztvevőit.

Tudva van ugyanis, hogy az a szövetség, amely az ellenzéki pártok közt most van, egy mindenekfelett álló célból — azért jött létre, mert minden más pártérdeket egyidőre félretéve, a Nemzet lét-lapját fenyegető veszély ellen egyesült erővel, de nem osztrák «viribus unitis» szellemben, hanem magyar genius szerint kell megvédeniök az Állam törvényét és alkotmányát. Ha ez megtörtént s erőfeszítésüket siker koronázta: azutánis közös célban lehetnek továbbra egymásnak fegyvertársai; vagy ellentétes pártcélokért külön küzdve, talán egymás ellen harcoló felek. Apponyi is azután visszatérhet «feudalarisztokrata és konzervatív-mágnás» érdekeihez; a Néppárt pedig mozgathatja ultramontán dogmáit. De mind ezekből a józan magyar közérzület és alkotmány-iránti egészséges östörténeti hajlamot sohasem fogja fenyegetni az a veszély, mint az ugynevezett «szabad-elvű» kormánypárt jelen, letagadhatatlan hűtlenségéből.

A falu gyermeke.

— Rajz a székely népéletből. —
Írta: **Harmatky Lujza.**

Balog Andrist mindenki úgy ismerte a faluban, mint egy józan életű, tisztességes, becsületes embert, ki hábar idegenből szakadt ide, mindig csak javára volt a községnek. Azért mindnyájan nagy részvételt voltunk iránta, mikor a nyáron eltemette a feleségét. Alig voltak négy éves házasok és szerelemből lettek egymáséi. Annak idején sokat beszéltek a dologról, mert igen érdekes históriája van e szerelmi házasságnak.

Nagy, diszes állami iskolát építettek a faluban s néhány idegen mesterlegény is dolgozott az épületnél s azok között Balog Andris, az ácslegény. Szép, daliás alak volt, mint Herkules, Barna haja s mélytüzű olajminta szemek voltak, melyekben ha mosoly derített fel különben komoly arcát, bizonyos vonzó jószág, bizonyos gyermekes naivság moly, tartózkodó, becsületes viselete, mely annyira elűtött a mai legények könnyelmű duhaj modorától.

Ha a falu leányai ott elmétek az építésnél, bizony elégszer ott feledték magukat, hallgatva Andris szomorú énekét, mely oly édesen remegtette meg szívüket.

Sokért nem adták volna, hogy ilyenkor a szép ácslegény enyelgő szóba álljon velök, mint a többiek. De szívesen eltűrték volna

tőle azokat a vaskos tréfákat is, melyeket a többi legények megengedtek maguknak velök szemben.

De Balog Andris úgy látszik még észre sem vette a hódítást, mit a faubau véghezvitt. Szomorú dala egyforma sóvárgással bugott végig a tiszta levegőn s szeméi mit sem sejtő egykedvűséggel nyugodtak az érte rajongó leány seregen.

El is határozták, hogy megvan rontva, nem tud szeretni s e miatt oly panaszos mindig éneke. A szép dalos madár — a mint mindig közt nevezték — csinálmányban van és csak akkor lesz megváltva, ha valaki megdobogtatja szívét.

Hej de sok megváltója akadt volna a leányok között.

Egyszer egy nyár derakán szénagyűjtő kalákát rendezett a tanító s az idegen vendégeket is meghívta a tánczba, mely jó székely szokásként a kalákát követte.

Szép, gyönyörű nyári délután volt, mikor megszólalt a vén Jankó cimbalomja a nyáradparti fűzesben, a hol nyári időben tartani szokták az efféle mulatságokat.

Ott volt az egész ifjuság s folyt a táncz lelkesen, mikor az idegen legények megérkeztek. Balog Andris nem vegyült a tánczba, mint a többiek, hanem a leveleszín alá húzódva, egy félliter bort kért magának s onnan nézte egykedvűen a vidákokat.

Hirtelen mintha megrázkódott volna, majd kigyult arczzal, lángoló tekintettel ugrott fel helyéből

Péturu Anka, a gazdag oláh molnár leánya szép, drága nemzeti öltözékben érkezett a tánczolóknak közzé. Nyakán három sor ezüst s arany pénz csüngött, fülében arany fűgök, — a mi faluban majdnem ritkaságszámba megy — és övében finom, rolytos selyemkendőt viselt.

Szép és üde volt Anka, mint egy tavaszi virág s termete, tartása, viselete egészen elűtött a többiétől. Nem hiába, hogy Pétru Lázár egyetlen rózsaszálnak hívta leányát és fennén hirdette, hogy tiszteletes asszonynak nevelte s nem adja másnak, ha éppen csillag volna is homlokán.

A székely legények nem is közeledtek féleje komoly szándékkal a tánczban csak becsületből vitték egy-egy fordulóra.

Balog Andris lehet, hogy nem hallott semmit e dologról, vagy ki tudja minő érzés vezérelte, egyszer csak ott termett a szép oláhleány előtt s dőlözegen összeütvén bokáját megszólította:

— Tánczolsz velem egy fordulót szép hugom?

A leány előbb meglepetve, majd tetszőleg nézett a daliás legényre s sugárzó arczzal felelt rá, hogy — igen.

A legény átölelte a szép Ankát, szemök sugara egybeolvadt s arczukon kiült az a csodálatos fény, mely a szív édes melegéből veszi eredetét s tánczoltak önfettedten, mintha az egész világon csak ők ketten léteznének.

Ez a találkozás határozott életük felett. Sziveikben megszólalt az a csodálatos törvény

A függetlenségi és 48-as pártot, mint állandó és ide-oda fordulást nem ismerő közjogi ellenzékét egy szabad magyar állam iránti elveihez való hűtlenséggel pedig még a kormánypárt szócsöve (—s) ur sem fogja valaha is vádolhatni, ki ha a magyar szocializmus fogalmával és céljával ismeretes volna, ami nem egyéb, mint az emberi jogoknak kivívása és biztosítása az ember számára és a tulajdonnak és munkának kívánatos összhangba hozása, hazánkban pedig, ahol a nemzetközi hazátlan szocializmusról szó sem lehet, mert itt a józan társadalmi elv megvalósulásaért küzdő szocialisták szeretik a hazát, amelyen kívül számukra nincsen hely, az édes anyanyelvet, amelylyel csak itt élhetnek, amelyen nemzetük ezeréves dicső történetét s elszigetelt rokonalanságában is bámulatos és sikeres önfentartó erőfeszítését is olvashatják, amelyre méltán büszkék; a földet, amely jó anyaként táplál és eltakar s b, s kifelé nem gravitálnak: nem szólna oly becsmérőleg a szocializmusról s nem tekintené új dolognak a függetlenségi és 48-as párt rokonszenvét az iránt; — mert ennek a pártnak a józan társadalom felépítésére voltak mindig irányozva tettei s nem azért hangoztatja az ember és polgárjogok kiegészítésére tartozó törvényeknek, a választói jognak kibővítését, hogy frázisokkal behálózza a népet, hanem tiszta bort tölt poharába, amelynek mint e hon, vérrel és munkával szolgáló hű gyermekeinek megillető jogokat kíván biztosítani, hogy ezáltal is e számban és erőteljességben igen tekintélyes osztályt válthatlanul e hazához kapcsolja.

Amit ez a párt hibáztatott a kormányban, a kormánynak azon tévesztése volt, hogy szuronyal akarta a félrevezetetteket kapacitálni, nem

pedig helyes irányással: a józan szocializmus által, az elvadult nemzetközi szocializmust e Haza földén lehetlenné tenni. Mert azt elhíheti és higgye is el (—s) ur is, hogy Magyarországon a magyar népnek helyes társadalmi irányzása és jog-sorompóiba befogadásával együtt jár a hazátlan szocializmus száműzése s ama szélesebb körű jogközlés, a Nemzetnek és Hazának üdvére válik. Láthatja ezt abból is, hogy ami keveset már eddig is tett az agrár-szocialis téren D a r á n y i miniszter, a veszélyes szocialis áramlatnak már annyival is jóformán gátat vetett.

Hova jutott volna még társadalmi viszonyaink rendezése akkor, ha, hogy a hazánkban legszámosabb és legfontosabb mezőgazdasági munkás nép, megfelelő és szükségelt mennyiségű földműves iskolákban nyerve oktatást, megfelelő örökbérleti telepítések által kielégítve, elvonassék a hazátlan, önző kibékíthetlenség és csakugyan az anarkhia felé néző szocialis izgatók befolyása alól, reásegítenék, ami után óhajtozik, önjelének kedvelt és alaposan ismert munkakörben való értékesítése által, a biztos megélhetésre. Mennyi és mily erő térítetnék el ez által a bizonytalanul csapongó iránytalanságtól vagy rossz iránytól és nyertnék meg a Haza hű és legbiztosabb szolgálatának.

Mert higgye el bárki — s elhíheti (—s) ur is, hogy a mezőgazdasági munkás elem e Nemzetnek legkonzervatívabb eleme tudna és akarna is lenni. És ha (—s) ur csak egy kissé is, nem »belemérülne«, hanem csak mélyebben »bete-kintene« a szocializmus jogosultságának vagy jogosulatlanságának, veszedelmes vagy üdvös voltanak fejtegetésében: megtalálná a helyes utat arra, hogy a magyar szocializmus tulajdonképen agrár természetű, tehát helyhez kötött s mint ilyen helyes irányba vezethető és

és merőben különbözik azon európai, tulajdonképen hazátlan szocializmustól, amelylyel Európa védekezve áll szemben s amelyet még nálunk sem ismertek el politikai tényezőnek sőt elítélik leghatározottabban az ellenzéki pártok is!! legalább a függetlenségi párt, tehát ezekkel nemis szövetezik,

Az ellen azonban, amiről (—s) ur handabandázik, hogy a magyar agrar-mozgalom anarckhisztikus veszedelmet hordana magában és mint ilyen volna a kormány és kormánypárt ellen küzdő közjogi ellenzék szövetségese — öntudatosan tiltakozunk; mert csak akkor válnék azzá, ha becsületes munkatért nem találva, olyas [—s] urféle — a magyar nép jellemével ismeretlen politikuskok — elkészerítenék s célzatosan vagy tudatlanul amaz üdvtelen kétségbeesésbe kergetnék.

Jó lesz tehát a népet megbecsülni amint megbecsüli az ellenzék. Hogy megbecsüli most még Apponyi is, ez Apponyinak válik becsületére. A függetlenségi és 48-as párt óhajtozik, hogy maradjon is a népnek állandó barátja s feudalarisztokrata osztálya nagybirtokából tegye lehetővé sőt mozdítsa elő a magyar agrar-szocializmus rendezését. A mi pártunk minden bizonnyal az marad; mert a nép a nemzetnek egy tekintélyes része, amely ha mint rész megelégedettnek, boldognak érzi magát — az egésznek boldogságára munkálkodik, őszintebben, mint azok akik saját elfogultan tulbecsült pártjuk hatalmától látják azt feltételezni.

Hogy a szocial-demokraták és az ellenzék szövetségétől a tervezett népgyűlésen a kormánynak nincs mit tartani, lapunk más helyén megolvashatja (—s) ur.

—a.—r.

mely örökkön megújuló nyilvánulásában — elvalhatatlanul fűzi egybe a szeretni vágyó szíveket.

Szerették egymást mélyen, igazán s megesküdtek, hogy semmi sem fogja őket elvalasztani egymástól.

Sejtelmök sem volt arról, hogy mekkora küzdelmeknek néznek elibe.

Pétru Lázár hallani sem akart a dologról s a kor Andris megkérte a leányát, csak-hogy bortal nem verte ki házából, Többre nevelte, szólt paraszt göggel s az ő leánya nem való olyan embernek, ki keze munkájával keresi meg kenyerét. Aztán székelvények oda nem adna egy félvilágért.

S pedig Balog Andris székelvények született s ez lehetett legfőbb oka, hogy a nyakas oláh meglagadta tőle leánya kezét.

Azt lehetett volna hinni, hogy itt vége szakad az egész szerelmi históriának, de nem úgy történt. Az igazi szerelem nem ismer akadályokat, az igazi szerelem a küzdelem által még megacélosodik, mint ércz a űzben — de nem hamvad el soha.

Igy volt Andriséknál is. Megesküdtek egymásnak, hogy szeretni fogják egymást hiven, igazán, hogy készek minden küzdelemre és meg is tartottak szavukat emberül.

Habar az iskola a nyár végére be volt fejezve, Balog Andris nem távozott el, hanem házat bérelt ki s úgy a hogy egy szegény embertől teik, be is rendezkedett.

Gyakran hallottuk szomorú dalait végig esengeni szép holdas éjszakákon.

Vajjon megfogja váltani az, akit szeret? ...

E kérdésre egy napon megjött a válasz. Mint a villám futott végig a bir a falun, hogy a szép Anka ott hagyva titokban »pja jó módu, tele házat, szegenysorsu kedveshez költözött.

Nos, kiveti rá az első követ? ... Szokatlan és elítélendő megoldás, de megtörtént. Anka képes volt szembeállani a közvéleménnyel és atyja haragjával azért, kit oly végtelenül szeretett. Erős akarattal törte össze az akadályokat, melyeket a paraszt gög és erős fajgyűlölet emelt közójük.

Tehát egymasei lettek. A fájó dal elnémult, a kis házba a boldogság költözött, sokáig nem beszéltek magukról, hiszen a boldogság nem szeret kérkedni.

Dehát az élet olyan mint a tenger; soh's tudjuk, mikor korbácsolja fel hullámai a vihar s e hullámok mikor csapnak össze a fejünk felett, hogy elnyeljenek végkép.

Egy napon az öreg Pétru végrendeletet csinált, melyben minden vagyonából kitagadva leányát, mindenét az oláh esküszának hagyta.

Eh, elég erősek a Balog Andris karjai, hogy azok munkájával eltartsa feleségét! — így gondolta mindenki.

Néhány nap mulva egy építésznel nehéz szál borona esett Andris labára, mely hosszú időre munkaképtelenné tette.

És miután a szerencsétlenség soh'sem

jár egyedül, egész sorozata a kisebb-nagyobb bajoknak következett szegény Balogékra.

Anka egy kis leánykának adott életet s ez hosszasan ágyba dön ötte. Felgyógyulása után se kapta vissza egészségét egészen. Felni lehetett, hogy anyja mellbaját örökölte. Pétru ivasnak adta magát s nap-nap után ott dorbézolt a kocsmában, átkozva leányát, ki minden szamitását tönkre tette.

Regi közmondás, hogy a hol a nyomor bejön az ajtón, ott a boldogság kirepül az ablakon.

Es Baogéknál bejött ez a kinzó vendég és össz-törte, meggyötörte erős, aczelos lelküket. Oh, a nyomorban vajmi nehéz az el-lentállás! Ti, kik folytonos jólétben éltek, még fogalmatok sincs arról, hogy mennyi kin-gyötrellem van a világon s mennyire megtöri az emberi lelket a nélkülözés.

Szinte megváltás volt szegény Ankára nézve, hogy a megkövetkező szenvedésektől megváltotta a halál.

Künn gyönyörű őszi idő volt, a sárguló fák halk sóhájjal hullatták leveleiket s a mezőn az őszi vetés élénk zöld sávjai tarkáztak a sötétes tarlót. A teji átom halk sóhaja libbent végig a nagy mindensegen.

Ablakomnál állva gondolkoztam ez el-mulas csodálatos metamorphosisán, mikor jelenik, hogy Balog Andris beszélni ohajt velem.

Egészen meglepett, hogy a bánat mily rombolást vitt véghez e fiatal Herkulesen.

A képviselőház ülése.

Debreczen, jan. 5.

Habár a képviselőház tegnapi nyomatott napirendje dus választékot mutatott, mégis csak kevés tárgyon estek keresztül.

Az ülés elejét a jegyzőkönyv hitelesítésénél két névszerinti szavazás foglalta el. Az egyik volt Sággy Gyulának azon indítványa fölött, hogy a jegyzőkönyveket értelmesen, hallhatóan olvassák föl a jegyzők, a másikat pedig Polónyi Géza provokálta azzal az indítványával, hogy a jegyzőkönyvbe annak kitüntetésére, hogy az Budapesten kelt, vétessék be. Így megvolt a kormánypártnak az az öröme, hogy kétszer is leszavazhatta fényes nagy többséggel az ellenzékét.

Fontos, nevezetes momentum következett ezután. Napirend előtti felszólalásban Hódossy Imre és Kossuth Ferencz tiltakoztak a törvénytelen kormányzás ellen, a mivel szemben jogosult az a fegyver, a mihez az ellenzék ultima rációként nyúl: az obstrukció.

Hódossy kifejtette, hogy csak a jelen században mára harmadik eszt a jelenlegi, amikor a kormányzat, a törvények ellenére, önkényűleg kormányoz. Mindig más és más volt az ürügy arra, hogy az alkotmány felfüggesztésével meg nem szavazott adót szedjenek. 1820-ban a külföldi mozgalmak ürügye alatt nem hívták össze országgyűlést; 1849-ben a forradalom szolgált ürügyül, holott a hatalom támadta meg a szentesített törvényeket. Mind e kísérlet meghiusult: bebizonyult, hogy az alkotmányt nem lehet megsérteni a trónbiztonságának vérszélye nélkül!

Az ellenzéken zajos, lelkes éljenzés tört ki.

Most van a harmadik kísérlet. folytatta Hódossy. — Az első lépést az önkényuralom felé megtette a kormány, — a mikor a vá-

lasztásokon a nemzet akarata helyébe a magáét tette.

— Mit kaczag ezen Bánffy? csattant föl Bartha Miklós; a czinikusán vigyorgó miniszterelnökre mutatva.

Irtózatoss zaj kerekedett erre a baloldalon.

— Ki vele! — Hazaáruló! — Ki kell dobni!

Bánffy felsietett az elnöki emelvényre és ottan sugdozott valami: M a d a r a s z elnöknek.

Az ellenzék még jobban felháborodott.

— Ne adjon utasításokat az elnöknek!

— Ne becstelentse meg azt a helyet!

Le onnan! Ki vele!

A miniszterelnök eleinte leült egy jegyzői székbe, majd szégyenkezve hagyta el az elnöki emelvényt.

Hódossy folytatta beszédét. A második lépést most teszi a kormány az önkényuralom felé, amikor meg nem szavazott adót szed. Ezzel szemben az ellenzék harcra nem forradalom, hanem övédelem!

És sorban cizálta a törvényeket, amelyek nemcsak meg nem engedik, hanem egyesesen tiltják a meg nem ajánlott adók beszedését.

Az 1790—1. XIX., az 1827. IV. teikket, az 1504. I—V. törvényeket, amelyek infamíával sújtják azokat, a kik meg nem szavazott adókat önként befizetik.

Bánffy azzal akarta Hódossy beszédének nagy hatását ellensúlyozni, hogy kiadta hiveinek a jelszót:

— Beszélgetsetek!

Azzal kiment a tereméből. A hivek megfogadták a parancsot és általános, mondva-csinált diskurzus indult meg a jobboldalon.

— Az én gyenge szavamat tulkiálthatják, de a törvény szavát el nem hallgathatják! — kiáltott oda nekik az ellenzék zajos tapsai között Hódossy.

Azzal fejezte be a mély hatású beszédét,

— Miért nem jött ide egyenesen, én elfogadtam volna az egész időre.

— Köszönöm hozzám való jószágát, de tán jobb így. Mivel tudnam meghálálni nagy szíveségét? Aztán meg azt járta ki az eszem, hogy egy napig mindenki dédelgeti, becézgeti, kicsikémet, míg hosszabb időre megunnak. Meg azt is gondolom, hogy tavasszal, mikor a templot építjük, visszahalálhatom a falu jószágát ott módomban lesz, s nem marad lelkelem a nagy adósság.

Beláttam, hogy igaz van a szegény embernek és helyesleleg bólintottam.

És a kis Anka, apja távollétében ott maradt a faluban s a jó emberek egymás kezéből kapkodták. Egész ambícióit csináltak belőle, hogy melyik dédelgesse jobban s volt olyan is, köztük, a melyeknek csak perpertvaral lehetett kivenni kezéből.

Már közeledett a huszonnyolcz nap vége mikor az asszonyok összesugtak s egy tervvel álltak előmbé.

Ugy határoztak, hogy a kis Ankát fogadják falu-gyermekének s elgondozzák míg megtud a maga lábán allani.

— Mondhattam ellent?

Egész boldogok voltak, hogy lesz nekik egy külön gyermekük, akit ha nem is anyai szívvél, de mindenestre jó szívvél fognak szeretni s a ki nekik nem gondot, hanem csak örömet szerez.

Igy maradt a kis Anka falu-gyermekének.

hogy figyelmeztette a minisztereket az 1898. III. tcikk 31 ik §-ára, amely szerint az alkotmány megsértéséért felelni fognak a nemzetnek.

— Ugy van! Nem lesz mindig Bánffy-többség! zudult fel az ellenzék.

Hasonló értelemben szólalt fel pártja nevében Kossuth is. Elismerte a többség jogát az érvényesülésre, de megjelölte ennek az érvényesülésnek a határkövét, amely nem más mint a törvény.

Az a többség, amely folyton növekedő erőszakkal tulieszi magát ezen a korláton, eljátszotta a jogát arra, hogy akarata tisztelben tartassék.

Mi el vagyunk határozva — ugymond — hogy míg a többség vissza nem tér a törvény kereteibe az ellenállástól nem tagitunk!

Hossza, lelkes tapsvihar bizonyította, hogy az egész ellenzék osztja ezt a férfias, hazafias kijelentést.

Az idő előhaladása folytán a tegnapi kitűzött névszerinti szavazásokat és a napirend egyéb tárgyait holnapra halasztotta az elnök.

Az ülés végén Molnár J. ismételte meg azt az interpellációt, a mit a jkőnyvből kiügyeskedtek.

BELFÖLD

A szociáldemokraták és a népgyűlés.

A fővárosban tervezett nagy tüntető körmenet ügye ismét kényelmetlen helyzetet teremtett a függetlenségi párt azon tagjai részére, kik azt kezdeményezték. A multakon okulva, a mozgalmába be akarták vonni a szociáldemokratá pártot is, mely ily tüntetések alkalmával a legnagyobb kontingent szolgáltatja. A szociáldemokrata párt hajlandó is lett volna az akcióban részt venni, de csak is azon feltétellel, ha az általános választói jog kérdése napirendre kerül. E kívánság azonban teljesen ellenkezik a népgyűlés tulajdonképeni céljával, mely impozans csak akkor lett volna, ha minden má kérdés mellőzésével a népgyűlés az alkotmány felfüggesztése ellen tiltakozik. A kezdeményezők ennél fogva a szociáldemokraták a követelését elutasították és a mennyiben ezek a kívánsághoz ragaszkodnának, hiveik a népgyűlésen nem is fognak részt venni.

Képviselői beszámoló és népgyűlés.

Tóth János függetlenségi parti országgyűlési képviselő folyó hó 8-án tartja beszámolóját Mező-Turon, a hova öt Kossuth Ferencz s több függetlenségi képviselő is lekiséri. — Ugyanez alkalommal a mezőturi függetlenségi part népgyűlést fog tartani, melyen tiltakoznak a lex — Tisza ellen.

Tisza-lex ellen. Purgly Sándor dr. az enyingi kerület képviselője tegnapi több községből számos aláírással ellátott felhívást kapott, melyben azt kéri a választók, hogy a képviselő vonja vissza aláírást a Tisza-féle törvényjavaslatról. Az összes felhívásokat az enyingi választó kerület függetlenségi pártjának elnöke, Medgyaszay Vincze ref. lelkész küldötte, a ki a képviselőválasztások alatt is heves akciót fejtett ki a szabad- elvű part ellen. Purgly a felhívásra nyílt levélben fog választóinak felelni.

Minisztertanács. Tegnapi délután minisztertanács volt, melyben a kormány valamennyi tagja részt vett.

A népgyűlés előkészítése. Az eredetileg vasárnap tervezett tiltakozó népgyűlés ügyében tegnapi este a Sakkör helyiségében előértekezletet tartottak, mely azonban a kedvezőtlen idő következtében csak gyéren volt látogatva. Ez értekezleten elhatározták, hogy a főváros valamennyi politikai egyesületéhez, a hazafias asztaltársaságokhoz, a szociáldemokrata párthoz és a fővárosi polgársághoz

Roskátag öszbe veyült férfi állt előttem kinek sirastói vörös szeméi bátrtalanul tekintettek körűl.

Egy kis, három éves leánykat tartott a karjai között, kinek vidám kacagása oly nagy ellentétet képezett a szomorú ember csüggedt lelkével.

— Nos András — szólítottam meg — tán valami baj van?

— Az instálom, még pedig nagy.

— Hogyan?

— Beszöllöttak katonai szolgálatra négy hetre.

It hirtelen elhallgatott, mintha feltörő zokogását igyekeznek elfojtani, majd kevés vártatv. szót ujra:

— Hozzá szokott a lelkem a szenvedéshez s most alig tudom mégis elviselni, hogy a gyermekemtől elváljak. Istenem, mi lesz szegény kicsikémből nalam nélkül! Kervényeztem felfejtettem szomorú helyzetemet, de azoknak nincs szívök: mennem kell, ha nem akarom, hogy hosszuidőre becsukjanak.

— S most mit teszen?

— Ugy gondoltam — folytatta — tán a jó Isten adta ezt a gondolatot, hogy a falura bizom drága kis szuszkámat. Mindig olyan jók voltak hozzám. Akadt is jó lélek köztük, kik egy-egy napra keszek elvállalni a gondozást.

— S miért csak egy-egy napra?

— Jobb így instálom. Nem akarnám öket nagyon terhelni. Huszonheten már vannak, csak még egy napra kéne. —

felhívást intéznek, hogy vasárnap a Saskör földszinti nagy termében szélesebb körű értekezletre gyűljenek egybe, a melyen a rendezendő tiltakozó népgyűlés és tüntető körmenet határideje és részletei meg fognak állapíttatni. E felhívást nyomban meg is szövegezték.

Táviratok.

Besztercebánya, jan. 4. S c h m i d t József keresk. államtisztart egyhangulag képviselővé választották.

A törökök költözése Krétából.

Kána, jan. 4. Török forrásból jelentik, hogy 20,000 török katona elhagyta a szigetet. Most 14 Krupp-féle ágyut szállítanak el az Izzedin-erődből. Meg öt szállítóhajót várnak ide, a melyek Kiszamoszból, Kandiából, Szitiából, Szpinából, Lonkából és Hierapetrából fogják elszállítani a török fölszerelést. Retimóából már az egész hadikészletet elvitték.

Horvát képviselőválasztás.

Karlóca, jan. 4. A karlócai választókerületben, a melynek a horvát orszaggyűlésre szóló mandátuma S z t a n k o v i c s Dániel halálával megüresedett, ma délelőtt 9 órákor volt az új választás. O b r e n o v i c s Lázár városi főjegyző elnöklése alatt a városi tanács nagy gyűléstermében. A választási aktus ünnepies megnyitása után S z t a n k o v i c s P e t r d r. számos választó nevében, a kik között P o p o v i c s Vazul István magyar orszaggyűlési képviselő, a budapesti Tökölánium igazgatója is volt, C s e h Ervin horvát-szlavon minisztert jelölte a megüresedett mandátumra. Szerém-megye volt főpánjának, Karlóca és Pétervárad diszpolgáranak jelölését a választók lekes zsvióval fogadták és jóllehet más jelölt nem volt, a választási törvény értelmében megkezdődött a névszerinti szavazás. A nagy számmal megjelent karlócai, pétervárad, bukováci, csoratanovói stb. választók nagy lelkesedéssel szavaztak a miniszterre. Az egyhangú választás délelben fejeződött be. Az új képviselő tiszteletére B r a n k o v i c s György pátriárka diszpedet adott.

A képviselőház köréből.

Budapest, jan. 5. (A Debr. ered. táv.) Erk. 2 órákor. A képi előházban a jegyzőkönyv hitelesítéséhez az ellenzék 12 névszerinti szavazást jelentett b. Delután 1 órákor a 41. szavazásnál tartottak.

H I R E K.

* **Hibaigazítás.** Lapunk tegnapi számának »Országos népgyűlés« című vezércikke alatt a szerző megjelölésül — a — a betűk állanak, holott — a — a tisztán színházi rovatunkba ír, a politikai részszel nem foglalkozik. A kérdéses vezércikk rendes vezércikkirónktól — a — r-től származik, A hibás névjegy elnézett sajtóhiba.

* **Értesítés.** Debreczen szab. kir. város rendőrőfkapitánysága ezennel figyelmezteti a város lakosságát, hogy az új utcanevek és házszámablak megrogálásától, levételétől, vagy bemeszelésétől annyival is inkább óvakodjék, mert ez szigorú büntetést von maga után. Debreczen, 1899. január hó 2-án. — Boczkó s. k., rendőrőfkapitány.

* **Meghívó** Schaf János táncztanító 1899-ik évi január hó 7-ikén, azaz szombaton a »Korona« című táncsteremben polgári tanczkiskolája bevégezése alkalmából záróvizsgával egybekötött zártkörű próbabált rendez. Kezdeté este 8 órákor. — Belépti-díj tetszés szerint.

* **Táncmulatság.** A debreczeni csizmadia ifjuság 1899. január hó 28-án szombaton a »Korona« vendéglő disztermében zártkörű tánczvizgalmat rendez. Belépti-díj tetszés szerint. Kezdeté este 8 órákor.

* **Gyp elítélése.** Párisban a rendőri fenyítő bíróság Martell grótnét (Gyp) tegnáp 5000 frank pénzbüntetésre ítélte ama támadások miatt, a melyek 1 gutóbbi könyvében Trarieux szenátor ellen foglaltatnak. Az ítéletet hat párisi és tíz vidéki lapban teszi közzé.

* **Árverés.** A debreczeni vasuti állomás főnöke közhírré teszi, hogy a vasuti kocskban és állomási helyiségekben az utazó közönség által elhagyott és 3 hónapon belül tulajdonjogilag senki által nem igényelt tárgyak, mint botok, kalapok, esernyők, bőröndök, ruha és fehérneműek stb. Debreczen állomás podgyász felvételi helyiségében f. jan. hó 12 én d. e. 9 órákor kezdődő nyilvános árverésen el fognak adatni.

* **Ismeretlen tolvajok.** Jan. 4-ére virradóra B o r s o v a y Benedek dohánygyári tisztnek a boldogfalvi kertben levő szőlő pajtáját ismeretlen tettesek feltörték és az ott talált értékesebb tárgyakat magukkal vitték. A fejjelentés alapján a mezőrendőrség megindította a nyomozást, amely eddig még nem vezetett eredményre.

* **Hetes aki mulatni szeret.** Erős Károlynak uri passziója volt, szeretett mulatni, különösen hölgyek társaságában, a más pénzéből, mivel az ő jövedelme nem bírta volna ki, hogy eleget tegyen kedvteléseinek. Erős különben mint hetes szolgálat Kiss Miklós hentesnél. Tegnáp azzal a megbízással kapott 2 frt 10 krt, hogy azon korpát vegyen. Jobbnak látta azonban Kis Andrásnál — az ott levő hölgy társaságában — kellemesen mulatva azt elkölteni, de a gazdája rajta csipte s átadta egy rendőrnök, aki bekísérte. Most aztán gondolkozhatik azon, mit tesz az, hogy — ne bántsd a másét.

* **Tanácsülés a városházán.** Ma d. e. a városházán tanácsülés volt, melyen fontosabb tárgyak nyertek elintézését.

* **Nagy adomány a Hirlapirók Nyugdíjintézetének.** A n d r á s s y Dénes gróf a következő levelet intézte Molnár Antal dr. országgyűlési képviselőhöz, mint a Magyarországi Hirlapirók Nyugdíjintézetének titkárához:

Igen tisztelt Uram!

Megkaptam az ön szivességéből nekem megküldött jelentést a Magyarországi Hirlapirók Nyugdíjintézetének múlt évi működéséről. — A fele-egem és én készségesen járulunk hozzá tízezer forinttal a növeléséhez, annak az alapnak, mely a szellemi erőiket a nyi vanosságnak szentelő hirlapirók, özvegyeik és árváik sorsának a könnyítésére van hivatva. Ez összegnek feleit a grófné a Hirlapirók özvegyei és árvái nyugdíjalapjának szánta, én pedig kérem, hogy az összeg másik fele a segélyre szoruló, szintén magyarországi hirlapirók támogatására fordíttassék. A humanitarius intézetnek a legjobbat kívánva, vagyok önnek igen tisztelt uram, teljes nagyrabecsüléssel kész-hive A u d r á s s y Dénes r.

A Hirlapirók Nyugdíjintézetének igazgatósága megfelelő módon kifejezést fog adni a grófi pár előtt mély halájjának ezért a nagy-lelkű adományért.

* **Eperjesen** B a t i s z t a István kőműves a kalvária hegyen lévő kutból egy vedret akart kihozni és e célból a kutba leereszkedett, eközben a kötél elszakadt és a szerencsétlen kőműves alázuhánva mindkét lábát eltörte. Súlyosan sérülve szállították aztán az eperjesi kórházba. E megindított vizsgálat fogja kideríteni, kit terbel a mulasztás.

* **Borsaszó szélvihar** dühöng már tegnápeltől óta szepesvármegye területén. Az oderbergi reggeli vonat a kaposztafalvai és poprádi állomások között a hófúvások miatt megakadt.

* **Dániel Ernő** ker. miniszter — mint értesülünk — a következő rendeletet bocsátotta ki:

„A vendéglőkben, korcsmákban és egyéb

nyilvános helyeken kimérésre és mértékként használt palackok és poharak korona bélyeggel hitelesítetten való kötelező használata tárgyában 1897. év aug. 11-én 31—482 sz. a. kiadott rendeletnek mely helyeken való használata tekintetében felterjesztés intézetvén hozzám, esetleges helytelen értelmezés megelőzése végett ezennel magyarázatképen kijelentem, hogy idézett rendelettel a kimérésre és mértékként használt palackok és poharak korona bélyeggel hitelesítetten való kötelező használatát csakis a vendéglők, a korcsmák s egyéb oly nyilvános helyekre, mint borozók, mulatók stb. — ahol közönségesen bort vagy sört ktméroek, mouldttam ki

* **Tragédia a kaszárnyában.** Megrendítő szerencsétlenség történt tegnáp délben a soproni honveikaszárnyában. A tizenhétéves honvédegyalogozred két tisztje, Murvay Dénes főhadnagy és Szabóky Andor vivogyakorlatot tartottak alarczosan. Virás közben Szabóky kardjának hegye véletlenül becsúszott Murvay alarczának rostélyán. A főhadnagy egy sikoltással összeesett s mikor Szabóky levette az alarczát, rémülten látta, hogy a kard nemcsak a szemüregén furódott át, hanem egészen behatolt az agyvelőbe. Rögtön orvost hívtak, aki konstátálta, hogy féloldalt agyszékhüdes érte. Két órai szenvedés után, anélkül, hogy magához tért volna, meghalt. A főhadnagy nagyon rokonszenves, szép megjelenésű fiu volt, kit tisztársai ép úgy szerették, mint a város intelligens közönsége. A kaszinónak Szilveszter-estélyén most is ő volt a legfáradhatatlanabb tanczosa és tragikus halála megdöbbenő részvételt kelt városzeretők — Erdélyben lakó szüleit táviratban értesítette Loskay Gábor alezrcdes a lesújtó katasztrófáról.

* **Elrabolt leányok.** Londoni lapok írják: Egy angol hadihajó, a »Mildura« elhagyta nemrég a sydneyi kikötőt. Az volt utja titkos célja, hogy a déli tengeren szokásos leánykereskedésnek véget vessen. Azon a vidéken ugyanis még valóságos árucikk-számba veszik a benszüllött leányokat: Első állomása a hajónak Nouméa szigeténél volt. Alig bocsátották le a horgonyt, a sziget főnöke néhány benszüllöttel a földelzetre sietett. A kapitánynyal kívánt beszélni, akinek elpanaszolta, hogy két nap előtt elrabolták leányát számos társnőjével. Alkonyatkor történt a leányrablás, melyet egy francia hajó legénysége követett el. A leányok, valamennyien tizenhárom és husz év között, a tengerben fürdtek, mikor a hajó közeledett. Néhány percz alatt szüleik szemeláttára rabolták el a hajósok a leányokat. Miután a francia hajó nem lehetett még nagyon távol, a gyorsjárata »Mildura« parancsnoka elhatározta, hogy üldözni fogja azt. Az angol hajó csakhamar utól is érte a leányrablókat, kik egész nyugodtan a közelben tartózkodtak. Az első ágyú lövés után a francia hajó meg sem kísérelte az ellenállást. Erre csolnokon husz hajós a kapitány vezetése alatt, átevezett a francia hajóra. Rögtön felkeresték a kapitány szobáját, ahol alva találtak az elrabolt herczegkisasszonyt. A tizenhétéves gyönyörű leány élen ken protestált az ellen, hogy a hajóról elvi-gyék. Példáját társnői is követték, akik hamar megbarátkoztak a fiatal hajósokkal. Mikor az angol kapitány tettéért kérdőre vonta a francia hajó parancsnokát, az mosolyogva azzal védekezett, hogy csak egy általános szokásnak hódolt.

* **Az öngyilkos suszter inas.** Arról a szegény fiuról, a kiről lapunkban megemlékeztünk — öngyilkossága okául különféle verziók keringenek. Gazdája azt állítja, hogy a házbau

Jakó K. grófnővel lakó csinos kis 15 éves szoba leányba volt szerelmes, de a leány nem akarta viszonzni érzelmeit. Az új év alkalmából — borraivalókból — egy kis pénz szerzett össze s mikor színház után jókedvűen ment haza úgy látták, hogy talán ivott is s nem egész józan állapotba követte el tettét. Az öngyilkos nővére ki testvérét a kórházban meglátogatta — azt mondja, hogy most lett volna a fiúnak felszabadulási ideje — de a gazdája nem akarta felszabadítani. Ez keserítette volna el a szegény fiut annyira, hogy megakart válni az élettől. Ez különben nem egészen sikerült, mert a mint haljuk, már jobban is van, s gondos ápolás mellett, nem sokára elhagyhatja majd a kórházat, a hova bizonyára nem igen fog egyhamar visszaki-vánkozni.

*** Öngyilkossági kísérlet a színpadon.** Schweitzer Lajos, a Magyar Színház díszítője ma reggel a színház színpadán mellbelőtte magát. Súlyosan megsérülve, eszméletlen állapotban vitték a Rókus kórházba. Még nem tudják miért akart meghalni.

*** Öngyilkosság az apa sírján.** Mint tudósítónk írja: Sarkadon nagy meglepetést keltett új év napján egy saerencsétlen ifjú öngyilkossági kísérlete. Özvegy Kohn Herman-nának B-pestén lakó 18 éves fia, Kohn Ernő ki-édes anyja látogatására jött Sarkadra a vasuti állomástól, a helyett, hogy anyjához ment volna kiment a temetőbe az édes atyja sírjához és ott egy revolverrel kétszer magára lőtt. Az egyik lövés szíve mellett, a bordák közt találta, a másik halántékán sebezte meg s bár nem halt meg, maradásához nincs semmi remény. Tettének okát nem tudják.

*** Vörös újév.** Szomorúan kezdődött az újév Juhász Károly furtai fiatal legényre nézve. Újév estéjén ugyanis — mint tudósítónk jelenti — átrándult a szomszédos Zsákára, amit haragosai megtudták, mert midőn este hazafelé jött volna — amint Zsákáról kiért — a sötétben 5 vagy 6 legény megtámadta s vadállati kegyetlenséggel a szó szoros értelmében, össze visszaverték. A fejére 13 hatalmas ütést kapott, de ezenkívül egész teste borzasztó ütések nyomait viseli. Midőn a bosszuállók ott hagyták a vérben fetrengő legényt, még volt annyi ereje, hogy Zsákára vánszorgott, hol az első házhoz betérve, az azonnal előhívott dr. Reinkopf Izidor körorvos ápolás alá vette. Sérülései annyira súlyosak, hogy élete veszélyben forog. A csendőrség a tetteseket erőlyesen nyomozza s a jelekből ítélve, körülbelől sikerül s azokat kipuhatolni.

*** Halál a tárgyaló teremben.** Szatmárt, mely részvételt kelt Keresztessy Sándor ügyvéd tragikus halála. Keresztessyt a törvényszéki tárgyaláson szívizélhűdés érte s holtan esett össze.

Tűz Nagy-Szalontán Sütő István nagyszalontai lakos házában — mint levelezőnk jelenti — tűz ütött ki hétfőn délután 3 órakor. A tűz valószínűleg a szomszéd benté; hufüstülésétől keletkezett. A lángok az egész lakóházat, istállót és kocsiszínt elhamvasztották. Az épületek mind biztosítva voltak.

*** Sikkasztó körjegyző.** Újból több egygyel a hűtlenségen ért közhivatainokok száma. Vladár Imre szucsányi körjegyző a szomorú gárda alakja, aki — mint nekünk írják — elsikkasztott mintegy négy ezer forintot rugó hivatalos pénzt. A hűtlen jegyző a büntetés elől még a hivatalos vizsgálat folyamata alatt Amerikába akart szökni, de Brémában elfogták s most kiszolgáltatják a magyar hatóságoknak.

*** Csárdajelenet.** Izsópallagán — mint tudósítónk írja — véres volt az újév első vasárnapja. A közeli pásztoról ünnepelni jöttek be a faluba a cselédemberek, s már kora dél-

előtt elfoglalták a csárdát, hova a falubeli legények járnak vasárnaponta. Délután kedvük kerekedett a pusztáiknak s cigányt hoztak. Onnan hívták el a fekete fiukat a nagy kocsmából, hol a pakulároknak muzsikáltak délután. Szimon Gligor béreslegény vidáman tessékelt befelé a cigányokhoz, mikor dulva-fulva nagy haraggal csörtettek a csárda felé a megsértett pásztorlegények hátrán. Elő nagy gerundiummal az öles Friu Koszta, a rettegett erejű szamadó juhász, aki orditozva fogta meg a béres karját s kérdőre vonta, miért, mi jogon zavarták meg az ő köreiket. Szimon Gligor felet helyett csontos ökiével hatalmas c-apatát mért az óriás arczába. A zajra kitódultak a legények s az immár együvé gabajodott verekedőket a csárdába tuszkolták. Ott Friu Kosztát, a düheben őrvjngő vasgyurót a földre teperték a béres s annyira megvertek, hogy eszméletlen állapotban, több sebtől vérezve vittek a hegyi kunyhóba, hol most a halállal küzködik.

*** Egy magyarfaló büntetése.** Szász-Régenből örvendetes hír érkezik: Rájárt a rud egy magyarfaló tanárra, elcsapták a hivatalából. A magyarfaló tanár Korod Lucz, a szász-régeni polgári leányiskola igazgatóanára. Történt ugyanis, hogy nemrég valami magyar ünnepséget rendeztek Szász-Régenben, ott volt Fromm Traugott polgármester leánya is. Korodi Lucz, aki a Kronstädter Zeitung című zöld-száz lapban élesen megtámadta a polgármestert, hogy miért engedte a leányt szász ember létere magyar ünnepségre. Ezt a dolgot azonban már nem nézték el neki: a kerületi konzisztórium a folytonos agitálásért elmozdította Korodi Luczot a leányiskolánál viselt állásától, Korod főlebbezett.

*** Nagyvendéglő Belényesben.** Belényesnek, e kies fekvésű kis városnak, mely Biharmegyében Nagyszalonta után az első helyen áll, régen érzett hiányt, hogy nincsen egy a modern igényeknek megfelelő vendéglője. A nyári hónapokban nagy számú intelligens közönség keresi fel Belényest és vidékét, de hosszabb ideig a kellemetlen lakásviszonyok miatt nem tartózkodhatnak ott. — E hiányon akar most segíteni Belényes képviselőtestülete. A legutóbb tartott közgyűlésen ugyanis elhatározták, hogy a mostani ugynevezett városi kocsmá telken díszes vendéglőt építenek, melynek emeleti részét modern berendezésű szálló fogja képezni. — A közgyűlés egyszer-mint bizottságot küldött ki, hogy az építéshez szükséges kölcsönt szerezzék be. Az építkezést a tavaszon valószínűleg megkezdik.

*** A vidéki színészet segítése.** A belügyminiszter tizenkét kisebb vidéki színigazgató helyett, kik a Színész-Együletnél hátralékban voltak, kifizette a hátralékot, összesen 1700 frtot, hogy azok koncessziójukat el ne veszítsék. Együttal 5400 frtot adott az Orsz. Színész-Egyület nyugdíj-alapja javára.

*** Magyar mérnök találmánya.** Medveczky Ede aradi vasuti főfelügyelő egy szelepes permeterző csövet talált fel, szőlő és egyéb permeterzőgépek számára. A találmányra a hivatalos lap január elseji száma hozta meg a szabadalmat.

*** Okt. 6. félévszázados évfordulója.** 1899. október 6-án lesz 50 esztendeje annak, hogy Arad a «vértanúk városa» nevet kapta. A letűnt félévszázad alatt behegedtek lassan-lassan a nehéz sebek, melyeket király és nemzet egymáson ejtettek a félreértés korában s e sebeket nem fogja feltépni az emlékezet ünnepe, ha való alakot is ölt a terv, mely egy országos ha való alkalmat tervez október 6-ára. Jellegű gyászünnepélyt tervez október 6-ára. — Mint értesülünk — Barabás Béla országgyűlési képviselő indítványt nyújt be Arad városi törvényhatósága elé, a melyben előterjeszti, tegye meg a törvényhatóság a kezdeményező lépéseket arra, hogy az aradi vértanúk kivégzésének 50 évfordulóján nagy gyászünne-

pély tartassék Aradon. Egyik kiemelkedő postja lenne az ünnepélynek az ország valamennyi élő öreg honvédjének megjelenése, kik egy széles körben megindítandó gyűjtés folytán a readezőség vendégei lennének, mely a távol lakóknak egyúttal utazási költségeit is fedezné.

*** Műkedvelő előadás.** Pár nap óta iparosifjakból alakult műkedvelő társaság buzgólkodik azon, — hogy farsang utolsó napján tréfás estélylyel egybekötöit — műkedvelő előadást rendez. A műkedvelő ifjak a Sabinnók elrablása című bohózatot akarják előadni.

*** Az első szám.** Mindenképen érdekes az első akta, amellyel az újévben a közigazgatás megindul. Még ha egyszerű illetékeségi, vagy adóbehajtási ügy, akkor is bizonyos érdeklődés környezi az aktát, amelynek homlokára ezt írják: 1.—1899. kig. Hanem Arad városánál ez a szám érdekes aktára került. A mint a hétfői akasztásnál azt mondják, hogy ez a hét is jól kezdődik, ezután az akta után is el lehetne mondani, hogy a város közigazgatása is jól kezdődik; — ha lenne, ha ebből az elsőből az egész évről jóvendőlni lehetne. — A városnál az első ügyszám D e b r e c z e n városának átírata volt, a melylyel értésére hozza a városnak ezt a szervilis tapnyaló határozatát, hogy a szabadalvűpártból kiléptek állásdöntéssel szemben az országgyűlési képviselőház szabadalvű parti többségéből alakított magyar felelős miniszteriumnak — tehát Bánffyknak bizalmat szavazott. Az ex-lex évének első ügyszáma nem is lehetett volna, illőbb az evhez. Most már csak az kell, hogy a városi közgyűlés többsége az első aktában megérkezett talpnyalást a maga részről is kövesse. Akkor aztán az év igazán jól kezdődik...

*** Kriványt elítélték.** Egyelőre csak Bécsben és nem Aradon. Nemis a sok százezres sikkasztás, hanem hamis név használata és hamis bejelentés miatt.

*** A baka ajándéka.** Lelkiismeretesség dolgában, tapintatos, ügyes, sőt elmés eljárás dolgában, ami postának nagyon tuljár akárhány külföldi postán. Az itt elmondandó kis eset érdekes bizonyossága ennek.

Az új esztendői posta egy közeli vidéki városban is botránys nagy volt. A levelek rengeteg számát nem is tekintve, a csomag küldemények készsége halmaza hevert a csomagozatók helyiségében.

— Elemozsiát természetesen leginkább csak katonáknak hozott a posta. Hát ezzel is volt dolga, míg redbé jöttek.

A különféle fegyvernembeliek és ezredek szerinti csapatok századonként küldtek 10—20 embert egy altiszt vezetése alatt a postára. A posta az altisztnek adta ki az illető századokhoz érkező csomagokat, melyeknek a gazdait ő igazolta. Az egyik csomagon nem volt se irás, se feladási postára ragasztó bélyeg, semmi jelzés, amiből következtethett volna a küldőjére, meg a címzettre. Fölbontották, hogy nincs-e benne levél a miből el lehetne igazodni. Raakadtak egy darabka papírra, a melyen a mennyire a zsirfoltok közül ki lehetett betűzni — két levelet ismertek fel. — Az egyik oldalon Jancsi nevű baka ír Dorokra az ő édes anyjának, hogy hát külyék valamelles gyesznóságot, Ugyanennek a papírosnak a másik felén az anya írt a fiának. Az első nyom tehát meg volt. Következett a vizsgálat folytatása.

A többi katonák mind elvitték czókmókjukat, egyet közülök megkérdeztek a postán — Van-e a bakák közt egy János nevű legény?

— Van.

— Jöjjön ide.

Fél óra múlva jött a v.-pércsi baka, a ki nem késett jelenteni azonnal, hogy az ő pak-samétáját nem találják az átvettek között.

— Mit vár kend hazulról?

— Gyesznóságot, jelentem alásan.

— Hova való kezd?

— Pírcsre jelentem alásan.

A postaticzt észrevétlenül előkeríti a

csomagot, melynek valami mintázott vászon-féle volt a burkoltja.

A baka felkiált:

— Ehol-e, annak kell lönni, mert ez a rongy az anyám szoknyája volt.

— Ugy ám! Könnyű azt mondani. Mivel bizonyítja be?

A baka megvakarta a sapka alatt a tarkóját, gondolkozott. — aztán csattint a hüvelykujjával

— Megbizonyítom mingyár. — Csak haszaszadok.

És elfutott. Felóra múltán már ott libeggett a baka a postatiszt előtt egy rongydarabbal a kezében.

— Ihol-e ez a rongy is abból való. Az anyám küldte kapczarongynak.

Ős-ze hasonlítják. Szakasztott az a minta, sőt a rész is hozzáillett a nagyobb darabhoz.

Fináncz bölcse Salamon.

— Humoros jejenet az ex-lex idején. —

Egy több tagból álló vadásztársaság sikerült vadászat után zsákmánnyal jól megterhelve, a legvidámabb hangulatban tért vissza a fővárosba. Elhatározták utközben, hogy tekintettel a mostani ex-lexre, a magukkal hozott vadakért nem fojzák a fogyasztási adót befizetni.

S a vámsorompókat elérve, ezen elvi elhatározásukat ki is jelentették a fogyasztási adót behajtani akaró pénzügyőrnek, a ki mint rendesen szokta, ki akarta állítani részükre is az elszámolási szelvényt.

Kategorice kimondta a társaság, hogy a bárczákat nem váltja ki, adót — nem fizet. Meglehetősen vita keletkezett, melyben a társaság tagjai mindenképp be akarták bizonyítani, hogy a pénzügyi községeknek most nincs joguk adót behajtani. A pro és kontra széles mederben folyó vita alatt megérkezett a hivatal főnök, aki aztán igazán salamoni ítélettel oldotta meg a még mindig függőben levő ügyet.

— Igazuk van az uraknak, — mondta, a mostani ex-lex állapotban nem vagyok jogosítva kényszeríteni a fogyasztási adó befizetésére. Nem követelem tehát a fizetést, de a nyulak itt maradnak, míg az ex-lex megszűnik. Az ítélet megtette a hatást. — A társaság azonnal kifizette a kirótt fogyasztási adót.

Elnök választás.

Irta: Gondy Károly.

Tisztul lassan a parádés szoba a karácsonyfától, a fenyő illattól, leveleit most seprik. A gyermeknek rosszul esik ezt látni és egyre kéri mamáját, hogy: csak még pár napig!

A Tisza-fa is kiadta az ünnepek alatt a mérget; a bizalmi feliratok is késnek, mire a kis többségünk tette a társtestületeket figyelmessé; idestova a véres utajusi fak is kerkednek frigiá diszükben: de a T. Ház új elnöke még mindig késik az éj homályában.

A bizalmi szavazatok legkevésbé is viaszszalják a status-quo többséget, mert hát az sem oly gyermek már, hogy ne tudna-hogy a megrendelt karácsonyfát nem a Jézuska, de a főispán-apuska hozta.

A miniszterelnök barátainak ujévi üdvözlétre intime elmondta, hogy csak a történelem fogja őket rehabilitálni, mint Görgeit a sok injuriáért; mintha bizony Klio közigyezőnek nem volna egyéb hálásabb dolga. Igaz, hogy a gyujtogató Hérosztratesz is belekerült a világesemények tarházába, de hát az legalább görög volt és nem mungo-mameluk.

Szilágyinak és a többi diszidensnek megbocsátott, hogy mit cselekszenek, ha nem úgy cselekszenek, ahogy ő akarja.

A nagyapó Madarász is csak tartja magát, ha mindjárt balhiten van az elvénbehát alkotmánynyal és vele megesküdni alig fog, mert a magas kora nem igen engedi.

Bizony sokra is vitte, midőn a szabadelvű párt elnöke is üdvözölte az öregot, kiről meg van győződve, hogy nemsokára övé lesz a mennyek országa.

Szegény Kossuthunk is akkor halt meg, mikor legjobban éltették! De hát a gratulans fő ur, az igaz gentleman sincsen oly messze az élet végső határától... lehet, hogy a két elnök karonfogvást teszi meg a mennyei nagy utat!

Szép is a magas életkor, kivált ha haja, szakála megvan az embernek; az ősi színezet mindenkor tisztességre hangolja a T. Házat.

Az a többség (ezentul nagy T.-vel irom) az ismeretlen mennyiség, a lefordított nyolczas (negyven)nyolczas retteg az obstrukció végtelenségétől. Féltik Bánffy, de főképp önmagukat, hogy mester nélkül maradnak a kicsinyhitűek a nyitl háborgó tengeren, a szűk hajóból könnyen kifordulhatnak. Kegyelmes Urunk, a mi Istenünk ne hagyj el! Ész Bánffy ugyan csapkod a kormány evezővel jobbra-balra, de hiába Horánszkyra, a cethalra; vezetes a B. a B á n f f y n é v b e n.

Most ebben a szörnyű válságos helyzetben, midőn csak Dr. Jókai fizeti az adóját, mindinkább latjuk, mily makacsul ragaszkodik a miniszterelnök az osztrak dynasztiához, élet-halálra védi a legutolsó emberig a zászlaját, — mire Bécsben megesküött.

Külöben Tisza K. a kószál, mire Bánffy építi az új országházat. Együtt trappolnak most is a közös országuton, akár csak a Tisza fiakkereket két simlije, szinte ugy szagolgatják egymást, ha az országházban egyszerre megáll az eszük.

Bánffy Tisza biztatására mint Sz. Sebestyén türi az obstrukció nyilvánzóit, kénytelen vele, mert a Többség fatörzshöz kötötte. Verianu-kodik a bécsi udvarért; mint Hentzi akar elvérzeni az osztrak érdekért, inkább feladja alkotmányunkat, mint a budai várát. Hej! azok a pisztolyok be rosszul vannak löltve! vagy talán nincsenek, mert schasem olvassuk, hogy a falba furódott volna, planeba csütörtököt mond.

Bánffy újra él a golyó kerülte mint a híres madonna képet a bécsi forradalomban. De még a ki halhatatlan annak még az Uhatzius ágyu sem árthat... Nézz Hentzire magyar! ki hazát állita nemednek... Bánffy feltámadásának mind a két oldal örül; ő nélküle hogy is boldogulna az obstrukció?! ..

Szilveszter estején az ebédől rohán a 6 éves kis leányom és e szavakkal áll anyja elé: Mamukám azt írja az ujság, hogy Bánffynak nem lesz párja... Persze nevéttük a kis ugrófelest, ki csak 3 hó óta jár a zardába; hamar tisztába voltunk arról, hogy a «ba» kimaradt.

Hátha ha!... hátha a kis bolond mégis igazat mondott?... Gyermekem! Bánffy Tiszával páros és amiben ő maga páratlan, arról jobb hallgatói.

Különös, hogy a tudatlan embert ugy fitymaljuk, számba sem vesszük; ha egyszer nincs esze, mit árthat?... Igaz, de az életben ugy tapasztaljuk, hogy épen az ostoba csinál olyan bolondságot, mivel a legokosabb embert is bámolatba ejti... lefozi. És miben rejlik a titka? — Abban, hogy nem sokat gondolkozik; nem sejtje a leküzdendő nehézségeket a kiviteiben, batran neki vág és — ki mer, az nyer.

Bánffy páratlan vakmerő, tul reszkiroz, lecsap a nullán és nem bír többé a negativitástól kieviczkelni. Most már teljesen elmerült, alaszallott és nem fog többé még a 0 fokra sem emelkedhetni.

Nem tudom, más országokban a kormányválság egy 24 óra alatt végbe megyen és a parlamenti élet zavartalanul tovább foly; mintha a kimustráltak elhaltak volna... csillag helyet kerestekkapnak. És az természetes is. Ha egyszer a szolga nem arra való, amire ki van szemelve, hát el kell csapni, — ha mindjárt latinul miniszternek hívják is.

De nálunk o'y lassan megy a parlamenti metamorfozis, hogy a procedura alatt «ex-

lex»-állapot is beállhat. — Ki hallott ilyet valaha.

Tisza Kálmán, ki az ellenzék hátán mászott a miniszterelnöki polczra, ex ovo sem illett oda, mert sincsen rosszabb, mint aki tehetségét berbe adja. Tisza mégis 15 évig tartotta magát páratlan ravasszággal a polczon, Jött aztán Sancho Paozája, ki még jobban hajtotta a szélmalom vitorláit és végre a hazaáruó predikatum sem riasztja vissza: Immota fides(!) az alapja.

Wlaszics sem akar tovább «ex-lex»-alapon szolgálni, hat csak így lassan lemondanak, míg Bánffy a kaput bezárja. Mint Hajdn az Eszterházy bucsuestélyen, a zenekarból lassan eltűnik a tagja és végre egyedül mint hü vezénylője a tarsulatnak, könyöve vesz bucsut a családól. Csakhogy az utolsó akkordnál nem igen fog Bánffy bankódni, hanem mi nézhetünk sirva utána.

Ha az a folyóos halogatás végre abnormális állapotokra, vagy forradalomra vezet, akkor Bánffy csakugyan Klio vésőjére kerülő lesz 50 év után a forradalom kiindulója — thalmi kiadásban — második Kossuthunk. — Hogy tetszik ez a komédia édes Ausztria? ...

Hát mi obstruálunk, ha a többség hordja Ausztria néni nehéz bosszu uszályát? Ha egyre avval ijeszgetnek, hogy: utoljára a k o r o n a dönt, akkor kikellett volna még kezdetben jelentenie Bánffynak: Felseg: szegény a nép: a kvóta indexet nem fogadhatja el semmi körülmények közt a nép... intézkedj máskepen, mert nem lehetek felelős a konzekvenziáért! ... Puncum, junctum. De nem a Reichsrath-tal a felemelésén konferálni midőn mi az eddigit is sokaltuk.

Hát miért is fizetnők mi egyáltalán Ausztriának? Talán nem el-iget fizetünk indirect uton? Miért nem fizetnek ők nekünk a sok kiváltságokért, miket elaeznek? Hiszen nem tartozunk egymásnak, sem egymásra; — mehet ki-ki Isten hírével a m a g a u j a n.

De sőt mit henczeg a szegényebb üzlet-tars, fogja be a száját, mert majd a boltajtón kívül találja magát.

Bánffy ha annyit jár B csbe. elsetálhatna az üzletekbe, ott majd meglátja, hogy hálalkodik a kereskedő a magyarnak.

Közeledik Martius Idusa... ujra rabok átkozottak legyünk? Ez a kérdés válasz-szatok!

— De mindenek előtt elnök ur! Elnököt kérünk a maga száje szerint, egy kurucz vezér, amilyet Önben tisztelünk.

Vagy csak egyszer volt kutya-vásár Budán.

Színház.

Heti műsor:

Pénteken: «K a t o n á k», ujdonság, színmű.

Szombaton: Ugyanaz. Vasárnap: d. u. Tékózló, színmű. Este A piros bugyelláris, népszínmű.

Orpheus a pokolban.

Offenbach régi, dallamos operettje mulattatta tegnap este a szép számban egybegyűlt közönséget sok szép áriájával, s vaskos, tulzatos parodiájával.

A szereplők általában kitétek magukért, noha a Jupiterén kívül u. n. hálás szerep nem igen van a darabban.

S z i k l a i a Jupiter szerepében elemében volt s ugy öltözött és annyit mókát csinált, hogy a szerzővel együtt nem hagyhat semmi becsületet az Olympus öreg királyán. Méltó pártnerre volt L o c s a r e k n é, ki legellenállhatatlanabb furcaságaival ruházta fel a szerelmeftő Junó alakját.

K a p o s i Józsa, mint Euridike, R. S e r f ö z i Zseni, mint Diana, F. K á t l a i Lujza, mint közvélemény, kifünően játszottak. Dicséretet érdemelnek: M e z e i Plutója-ért és S z e n t e s pompás karrikaturával megszínált styx Jankója-ért. Az ily szerepekben ő csaknem felülmulthatatlan.

A többi szereplők és a karok is pompásan működtek közre.

A darab sivar parodiája lerombolta az összes szinpadit korlátoktól és Jupiter tótos dialektusát és Mars (Csáky) német kommandóját méltán egészítette ki a temérdek rögtönzés, mely különösen a II. felvonásban ült orgiákat s azt hittük, hogy nem is szindarabot hallgatunk, hanem egy rosszul szerkesztett politikai écalapot olvasnak fei előttünk. Ez már tán sok is a jóból.

A rendezés kifogástalan volt, a régen e darabhoz készült díszletek most is igazán nagy-szerűek. — Örömmel látta őket viszont a közönség.

A szinlappal már megint történt egy kis malőr (!): lefelejtették róla, hogy hány felvonás a darab; szövegét, zenéjét ki írta.

— a. — a.

CSARNOK.

Hadd szóljon a dal...

Hadd szóljon a dal,
Halk hangjaival
Fájó szerelemről zengjen az ének,
Hogy lassu szavát,
Hogy bus panasztát
Szép szöke leány te is ertsed.

Szóljon komoran.
Bubánatosan
Reszkesen a lélek jajszava benne!
S megértve talán
Szép szöke leány
Zokogv borulsz keblemre!...

Fölhangolt hárfá.

Fölhangolt hárfá
Az én keblem
Művész pengeti:
Fájó szerelem.

S kicsal olyan bus
Édes hangoknt,
Hogy a rezgő hur
Majd majd megszakad.

Kiss Ernő.

Alarczban.

Arnold után németből: **Kalocsa Róza.**

Tolvajnak éreztem magamat, ki azt a kincset, melyet becsületes uton-módon ki nem tudott magának küzdeni, ravasz mesterkedéssel kerítette hatalmába. És ez az érzés tisztességes embernél bizony kínos egy érzés volt.

De lelki sméretem szavát befulusztottam a boldogság és aszudor mámorába es mikor kora hajnalban nyuga omra hajtám fejemet, tudtam, hogy az Isten teremtett világban én egyike vagyok a legörvendőbb és legelégedettebb embereknek és ez a tudat ép nem megvetni való!

A boldogságnak ez az érzete a felkelő nappal ismét rámáramlott, nem bírtam ki a házban. a virágárustól az ékszeráruhoz rohantam, aztán czéltalanul galoppiroztam végig az utcákon, míg valószínűnek gondolhattam, hogy Ines kialudt a mar álmát és talán már otthon van nagynénjénél. Akkor aztán felugrottam a lépcsőn, mintha annak csak egyetlen foka lett volna és átéltem az egész napot örömben, szilaj kedvvel.

A következő napon Ines elindulandó volt haza, én egy későbbi vonaton szándékoztam utána menni, hogy szülei előtt nyilvánhassam szívem leghőbb vágyát. Hanem estve, a hivatalos nyilatkozatok előtt való első és utolsó drága estét ott töltöttük a mi kedves Stetterdorf nénikéknél a lehető legfinomabb puncs mellett, a melyet csak a mi nénikénk és senki más nem tudott előállítani. Különben nem is lett volna a puncsra szükség, mert nekem már ugyis a fejembeszállott az egész állapot mámor, mint az az alábbiakból nagyon is kitűnik.

Szilaj jó kedvemben már nem tudtam hova lenni, és már az én komoly leánykámra is ráragadt a jókedv és véltünk zevetett — a nénit nem is említve, ki a jó kedvre való alkalmat sohasem szalasztotta el. Egyszerre csak, a mint a kegyelmesen megengedett szivarral számban alá s fel sétálok a szobában, hát mepillantom egy széken a boldog emlékeztető maskara bali — bozorkányfőkötőt.

— Folyt. köv. —

KÖZGAZDASÁG.

Nagybecskerek, jan. 4. Torontárvármegye gazdasági egyesülete gr. Csekonits Endre elnökölte alatt ma Nagy-Becskereken ülést tartott, melyen többek hozzászólása után határozatba ment, hogy a földmívelési miniszter által adományozott ezer forintból cseleddijazást rendeznek. Az első díj 25 frt, amit azok kapnak, akik 40 éven felül szolgáltak ugyanazon helyen. A második díj 10 frt. — Rónay Ernő indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy Torontárvármegye cukorgyárat létesít és a további teendők megbeszélésére 11 tagu bizottságot választott. Az egyesület a szegedi orsz. kiállítás rendezőbizottságának 300 frtos tiszteletdíjat küld elsőrendű hazai szarvasmarha díjazására. Végül dr. Vincze Erő indítványozza a megyei lóállományban duló takonykór kiirtása végett a kötelező lóbiztosítást, melyről szabályrendeletet is készített. A közgyűlés elhatározta, hogy az indítványt helyeslőleg terjeszti az alispán elé.

Az észak és délnémet magyar romániai forgalmakban érdekelt vasutak f. hó 6., 7. és 8-án tartják kötelező értekezleteiket Berlinben. Ez értekezleteken Magyarországból Csatáry Frigyes főfelügyelő a m. kir. államvasutak és Szakula Gyula főfelügyelő a kassai vasutak képviselőiben vesznek részt.

IRODALOM.

Előfizetési felhívás. Repülőgépen a Holdba cz. csillagászati regényem az 1899. év folyamán mintegy 200 eredeti illusztrációval az Athenaeum irod. és nyomdai r. társaság kiadásában fog megjelenni.

Eredeti, magyar nyelven írott, tudományos, fantasticus regény-irodalmunk nincs s így e mű a maga nemében uttörő s hézagpótló.

Mint a Verne-féle világhírű regények, ez is tudományos alapigazságokon épül fel, de egyrészt magyar szereplőkkel, magyaros stílusban van írva, másrészt két nevezetes problémát tárgyal, mi Vernénél hiányzik. Egyik a repülőgép feltalálása, másik a holdi vidékek, meteorológiai alakulások tüzetes fejtegetése s az élet általános jelenségeinek nyilvánulása.

Fizikai, csillagászati, növény, állat, ásványtani, biológiai, meteorológiai, geológiai igazságokon, ismert tüneményeken épül e mű s emellett, hogy szórakoztató, érdekesítő: pozitív ismeretek birtokába is juttat.

Érdeklődéssel olvashatja e művet laikus és szakember, ifju és vén mindkét nemből, de főleg az ifjuság.

E csillagászati regény szerényen lép Magyarország olvasóközönsége elé. Nincs sem nagy nevű író által írt előszava, sem gazdag pártfogója, ki az utat egyengetné. Tisztán az olvasóközönség fogja neki az életjogot megadni s egyuttal felelni azon kérdésre: vajjon beválí-e nálunk ily regény?

Előfizetési ára füzve 1 frt 20 kr., diszkötésben 1 frt 80 kr. Bolti ára magasabb lesz.

Az előfizetési felhívást legkésőbb 1899. márc. 1-ig minél nagyobb számú előjegyzéssel hozzám vissza juttatni sziveskedjenek.

A mű ára a megjelenéskor is fizethető. Gyűjtők 6 előfizető után egy tiszteletpéndányt kapnak.

Papa, 1899. jan. hó.

Makay István
főgymn. tanár.

Ujdonság! Ujdonság!

Van szerencsém a t. cz. közönség b. tudomására adni, hogy külföldről egy

villany gépet

hoztam, a melyvel a bálók alkalmával a »Bika« szálloda díszterme mellett egy e célra bérelt tereembe ott leszek es

fényképészeti felvételeket

szközlök.

Kiváló tiszt. lettel

Halász I.

Piacz-utca 81.

551/1898. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A derec-kei kir. jbróságának V. 71/5 1898. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Friss Zsigmond nagyváradi bej. czég részére Krausz Hermann és neje h. palyi lakosoktól 58 frt 93 kr. tőke, ennek 1897. évi ápril hó 25. napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 42 frt 50 kr. perköltség ere éig 1898. év június hó 2-án bíróság lefoglalt és 405 frtra becsült szódagyár stb. ingóságok **1899. évi január hó 10-én d. u. 3 órakor** kezdetét veendő és H. palyiban alperes lakásán megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Derecskén, 1898 évi decz. hó 17.

Oláh Géza.

bir. kiküldött.

Az 1895. évi caroi s 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevélle s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyenü csuzos bántalmái, u. m. köszvény, csúz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, a mennyiben gyakrabban idűltebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktarak Budapest: Török József ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerárában, Váci körút 17. szám. — Ugy szintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában valamint a keszió.

Widder Gyula gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 68 szám

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek
Ugy szintén Debreczenben: Dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla és Mihalovits Istvánnál.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír cégnyomással
1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.
Levéloríték cégnyomással
1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott
Lakadalmi és báli meghívók.
Eljegyzési kártyák
nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimké.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.